

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH
40 – 032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23
tel.: 32 255 – 27 – 75 fax: 32 251 – 86 – 72
e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl
REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO.OŚ/41.9/447/2024/11817/RN

Katowice, dnia 21.10.2024r.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 570) oraz art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 572),

po rozpatrzeniu odwołania Stowarzyszenia Samorządne Strzemieszycze z siedzibą w Dąbrowie Górniczej, zawartego w piśmie z dnia 18 czerwca 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie”, od decyzji Naczelnika Wydziału Ochrony Środowiska w Urzędzie Miasta Dąbrowy Górniczej, działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Dąbrowy Górniczej, Nr WOŚ – II.6220.11.2023.KG z dnia 24 maja 2024r., którą tenże organ wydał dla spółki SARPI Dąbrowa Górnicza sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Rozbudowie zakładu SARPI Dąbrowa Górnicza sp. z o.o. w Dąbrowie Górniczej przy ul. Koksowniczej 16”, przewidzianego do realizacji w Dąbrowie Górniczej na działkach o numerach ewidencyjnych numer 1757/1 oraz 994/14 (obręb Łosień) oraz określił warunki realizacji tego przedsięwzięcia.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodniczący składu: Robert Nowicki (sprawozdawca)
Członkowie: Anna Kajzerek – Dziwoki
 Kamila Koziara

na posiedzeniu w dniu 21 października 2024r.

orzekło

uchylić w całości zaskarżoną decyzję
i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Uzasadnienie

Decyzją Nr WOŚ – II.6220.11.2023.KG z dnia 24 maja 2024r., organ pierwszej instancji, w oparciu o art. 104 § 1 i § 2 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 572 z późn. zm.), art. 59 ust. 1 pkt 1, art. 71 ust. 2 pkt 1, art. 72 ust. 1 pkt 1, art. 77 ust. 1 pkt 1, pkt 2, pkt 3, pkt 4, art. 79 ust. 1 i art. 82 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz.U. z 2023r. poz. 1094 z późn. zm.) w związku z art. 15 ustawy z dnia 13 lipca 2023r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023r. poz. 1890), § 2 ust. 2 pkt 1 w związku z § 2 ust. 1 pkt 41 oraz § 3 ust. 1 pkt 2 w związku z § 3 ust. 1 pkt 54b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2019r. poz. 1839 z późn. zm.) w związku z § 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z

dnia 10 sierpnia 2023r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2023r. poz. 1724), po przeanalizowaniu wniosku spółki SARPI Dąbrowa Górnicza sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej, reprezentowanego przez pełnomocnika P A P, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Rozbudowie zakładu SARPI Dąbrowa Górnicza sp. z o.o. w Dąbrowie Górniczej, przy ul. Koksowniczej 16”, przewidzianego do realizacji w Dąbrowie Górniczej na działkach o numerach ewidencyjnych numer 1757/1 oraz 994/14 (obręb Łosień), orzekł jak wskazano na wstępie. W uzasadnieniu ww. decyzji organ pierwszej instancji przedstawił motywy wydanego w sprawie orzeczenia. Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik Nr 1 do ww. decyzji.

Od powyższej decyzji odwołanie w terminie złożyło Stowarzyszenia Samorządne Strzemieszyce z siedzibą w Dąbrowie Górniczej. W pisemnym odwołaniu (pismo z dnia 18 czerwca 2024r., zatytułowane: „Odwołanie”) odwołujące się stowarzyszenie wyraziło niezadowolenie z rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji i zaskarżyło je w całości. Zaskarżonej decyzji zarzuciło:

- 1) naruszenie art. 24 kodeksu postępowania administracyjnego ze względu na konflikt interesów gminy przy wydawaniu zaskarżonej decyzji ze względu na zarządzanie działkami sąsiadującymi z firmą SARPI i wniosło o przeniesienie postępowania do innego organu, który nie jest w sytuacji konfliktu interesów;
- 2) naruszenie art. 72 ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w związku z wydaniem dwóch decyzji środowiskowych dla jednego przedsięwzięcia realizowanego przez spółkę SARPI Dąbrowa Górnicza sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej;
- 3) naruszenie art. 62 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w związku z brakiem określenia wpływu inwestycji na zdrowie ludzi poprzez brak dokładnej ilości emisji do środowiska;
- 4) naruszenie zapisów planu zagospodarowania przestrzennego poprzez zgłoszenie zadania jako nowej inwestycji podczas gdy plan dopuszcza tylko rozbudowę istniejącej;
- 5) nieuwzględnienie skumulowanego jednoczesnego oddziaływania na środowisko kilkudziesięciu zakładów zlokalizowanych w tym rejonie i stanu badań środowiska, które wskazują na degradację terenu uniemożliwiającą zamieszkanie na nim ludzi.

Nadto w ww. odwołaniu odwołujące się stowarzyszenie zaskarżyło uzgodnienie zawarte w postanowieniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach oraz wniosło o włączenie do sprawy brak możliwości oceny skumulowanego oddziaływania w rejonie lokalizacji firmy ze względu na brak odpowiednich środowiskowych uwarunkowań przez firmy działające na tym obszarze posiadające obowiązek posiadania środowiskowych uwarunkowań.

W uzasadnieniu ww. odwołania Stowarzyszenie Samorządne Strzemieszyce z siedzibą w Dąbrowie Górniczej przedstawiło swoje stanowisko w sprawie oraz okoliczności, które w jego ocenie przemawiają za możliwością złożenia przez nie ww. odwołania.

Pismem Nr WOS – II.6220.11.2023.KG z dnia 25 czerwca 2024r., organ pierwszej instancji przekazał do organu odwoławczego akta sprawy zakończonej zaskarżoną decyzją.

Pismem Nr WOS – II.6220.11.2023.KG z dnia 25 czerwca 2024r., organ pierwszej instancji przekazał do organu odwoławczego ww. odwołanie Stowarzyszenia Samorządne Strzemieszyce z siedzibą w Dąbrowie Górniczej, zawarte w piśmie z dnia 18 czerwca 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie”.

Pismem z dnia 22 lipca 2024r. inwestor reprezentowany przez pełnomocnika adwokat Panią Agnieszkę Skorupińską przedstawił swoje stanowisko w sprawie. Do ww. pisma

dołączono dodatkowe dokumenty, w tym pełnomocnictwo udzielone mu w dniu 2 lipca 2024r.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po analizie akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego stwierdza, co następuje:

Z akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego wynika, że inwestor – spółka SARPI Dąbrowa Górnicza sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej – reprezentowana przez pełnomocnika P A P, pismem z dnia 30 marca 2023r., zatytułowanym: „Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 1 i art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, wystąpił do organu pierwszej instancji o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie zakładu SARPI Dąbrowa Górnicza sp. z o.o. w Dąbrowie Górniczej przy ul. Koksowniczej 16.

W treści ww. wniosku inwestor wskazał, że przedmiotowe przedsięwzięcie będzie realizowane w Dąbrowie Górniczej przy ul. Koksowniczej 16, na działkach o numerach ewidencyjnych: 1757/1 i 994/14, obręb Łosień. Nadto wskazał, że ww. przedsięwzięcie zaliczane jest do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w:

- 1) § 2 ust. 1 pkt 41 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, to jest: instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (Dz. U. z 2019r. poz. 701, 730, 1403 i 1579) odpadów niebezpiecznych, w tym składowiska odpadów niebezpiecznych oraz miejsca retencji powierzchniowej odpadów niebezpiecznych;
- 2) § 2 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, to jest: przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu przedsięwzięć realizowanych lub zrealizowanych wymienionych w ust. 1, jeżeli ta rozbudowa, przebudowa lub montaż osiąga progi określone w ust. 1, o ile zostały one określone;

oraz do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w:

- 1) § 3 ust. 1 pkt 54 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, to jest: zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż: 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a (lit. a w brzmieniu: 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 – 5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 – 3 tej ustawy;
- 2) § 3 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, to jest: przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w ust. 1, z wyłączeniem przypadków, w których ulegająca zmianie lub powstająca w wyniku rozbudowy, przebudowy lub montażu część realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia nie osiąga progów określonych w ust. 1, o ile zostały one określone; w przypadku gdy jest to druga lub kolejna rozbudowa, przebudowa lub montaż, sumowaniu podlegają parametry tej rozbudowy, przebudowy

lub montażu z poprzednimi rozbudowami, przebudowami lub montażami, o ile nie zostały one objęte decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach.

W treści ww. wniosku inwestor wskazał również, że planowane przedsięwzięcie wymaga uzyskania pozwolenia zintegrowanego oraz, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia będzie niezbędna do uzyskania pozwolenia na budowę.

Do ww. pisma inwestor dołączył dodatkowe dokumenty, w tym: raport o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko, sporządzony w marcu 2023r.; wypis i wyrys z „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowa Górnicza dla terenów położonych w rejonie ulic: Koksowniczej, Zakawie, Składowej, Świerczyna — etap I”, zatwierdzonego uchwałą Rady Miejskiej w Dąbrowie Górniczej Nr XLIII/774/2022 z dnia 18 maja 2022r., opublikowaną w Dz. Urz. Woj. Śl. Z dnia 24 maja 2022r. pod poz. 3489; kopię mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie; pełnomocnictwo udzielone P A P do działania w imieniu inwestora w dniu 16 marca 2023r.; dowód uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz dowód uiszczenia opłaty skarbowej za wydanie wnioskowanej decyzji.

Powyższe pismo wpłynęło do organu pierwszej instancji w dniu 30 marca 2023r. i z tym dniem zostało zainicjowane postępowanie administracyjne w sprawie.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się:

- 1) wydruk informacji odpowiadającej odpisowi aktualnemu z Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, pobrany dla inwestora – spółki SARPI Dąbrowa Górnicza sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej w dniu 10 maja 2023r.;
- 2) 15 wydruków uproszczonych wypisów z rejestru gruntów, pobranych w dniu 22 marca 2023r.

Pismem Nr WOŚ – II.6220.11.2023.KG z dnia 22 maja 2023r., organ pierwszej instancji poinformował inwestora oraz podmioty uznane za strony postępowania o wszczęciu na wniosek inwestora postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa zakładu SARPI Dąbrowa Górnicza sp. z o.o. w Dąbrowie Górniczej przy ul. Koksowniczej 16”, przewidzianego do realizacji w Dąbrowie Górniczej przy ul. Koksowniczej 16, na działkach o numerach ewidencyjnych: 1757/1 i 994/14, obręb Łosień.

Z treści tego pisma wynika, że organ pierwszej instancji ustalił, że w przedmiotowym postępowaniu administracyjnym jest 10 stron, w tym Skarb Państwa i Gmina Dąbrowa Górnicza.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się korespondencja email z dnia 29 maja 2023r.

Pismem Nr WOŚ – II.6220.11.2023.KG z dnia 23 maja 2023r. Naczelnik Wydziału Ochrony Środowiska w Urzędzie Miejskim w Dąbrowie Górniczej wystąpił do Wydziału Urbanistyki i Architektury tego urzędu o udzielenie informacji w sprawie oraz o nadesłanie wypisu i wyrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowa Górnicza dla nieruchomości, na której planowana jest realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia.

Pismem Nr WOŚ – II.6220.11.2023.KG z dnia 23 maja 2023r. Naczelnik Wydziału Ochrony Środowiska w Urzędzie Miejskim w Dąbrowie Górniczej wystąpił do Wydziału Rozwoju, Przedsiębiorczości i Obsługi Inwestorów tego urzędu o wydanie oświadczenia wraz z uzasadnieniem w sprawie.

Obwieszczeniem Nr WOŚ – II.6220.11.2023.KG z dnia 5 czerwca 2023r. organ pierwszej instancji podał do publicznej wiadomości, że przeprowadza ocenę oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa zakładu SARPI Dąbrowa Górnicza sp.

z o.o. w Dąbrowie Górniczej przy ul. Koksowniczej 16”, przewidzianego do realizacji w Dąbrowie Górniczej przy ul. Koksowniczej 16, na działkach o numerach ewidencyjnych: 1757/1 i 994/14, obręb Łosień.

Pismem Nr WUA.6724.3.33.2023.MW2 z dnia 2 czerwca 2023r. Zastępca Naczelnika Wydziału Urbanistyki i Architektury w Urzędzie Miejskim w Dąbrowie Górniczej udzielił informacji w sprawie oraz przekazał do Wydziału Ochrony Środowiska tego urzędu wypis i wrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowa Górnicza dla nieruchomości, na której planowana jest realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia.

Pismem Nr WRP – I.7322.3.11.2023 z dnia 6 czerwca 2023r. Kierownik Referatu Rozwoju i Obsługi Inwestorów w Wydziale Rozwoju, Przedsiębiorczości i Obsługi Inwestorów w Urzędzie Miejskim w Dąbrowie Górniczej przekazał do Wydziału Ochrony Środowiska tego urzędu oświadczenia wraz z uzasadnieniem w sprawie.

Pismem Nr WOŚ – II.6220.11.2023.KG z dnia 16 czerwca 2023r., organ pierwszej instancji wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Będzinie, Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach oraz Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego o uzgodnienie warunków realizacji/wyrażenie opinii dla realizacji planowanego przedsięwzięcia.

Opinią sanitarną Nr NS.ZNS.9027.17.377.2318.8.2023 z dnia 17 lipca 2023r. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Dąbrowie Górniczej uzgodnił w zakresie wymagań higienicznych i zdrowotnych realizację przedmiotowego przedsięwzięcia przed wydaniem dla niego decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z zastrzeżeniem enumeratywnie wskazanych warunków. W uzasadnieniu ww. opinii sanitarnej przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Pismem Nr GL.RZŚ.4900.27.2023.KWK.1 z dnia 17 lipca 2023r. P.O. Zastępcy Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach wystąpił do organu pierwszej instancji o udzielenie dodatkowych informacji w sprawie.

Pismem Nr OE – WS.7030.18.2023 z dnia 20 lipca 2023r. Marszałek Województwa Śląskiego wystąpił do organu pierwszej instancji o udzielenie dodatkowych informacji w sprawie.

Pismem Nr WOŚ.4221.49.2023.MP1.1 z dnia 21 lipca 2023r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach wystąpił do organu pierwszej instancji o udzielenie dodatkowych informacji w sprawie.

Pismem Nr WOŚ – II.6220.11.2023.KG z dnia 16 czerwca 2023r., organ pierwszej instancji wystąpił do inwestora o udzielenie dodatkowych informacji w sprawie.

Pismem z dnia 1 sierpnia 2023r. inwestor przedłożył dodatkowe wyjaśnienia i uzupełnienia do raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko.

Pismem Nr WOŚ – II.6220.11.2023.KG z dnia 16 czerwca 2023r., organ pierwszej instancji przesłał do Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach ww. dodatkowe wyjaśnienia i uzupełnienia do raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko.

Pismem z dnia 12 września 2023r. inwestor przedłożył dodatkowe wyjaśnienia i uzupełnienia do raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko.

Postanowieniem Nr GL.RZŚ.4900.27.2023.KWK.2 z dnia 12 września 2023r. P.O. Zastępcy Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach uzgodnił realizację przedmiotowego przedsięwzięcia w wariantcie wybranym przez inwestora oraz określił warunki jego realizacji. W uzasadnieniu ww. postanowienia przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Pismem Nr WOŚ – II.6220.11.2023.KG z dnia 20 września 2023r., organ pierwszej instancji przesłał do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach oraz Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego ww. dodatkowe wyjaśnienia i uzupełnienia do raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko.

Pismem Nr WOŚ – II.6220.11.2023.KG z dnia 20 września 2023r., organ pierwszej instancji przesłał do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Będzinie ww. dodatkowe wyjaśnienia i uzupełnienia do raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko.

Pismem Nr WOŚ – II.6220.11.2023.KG z dnia 20 września 2023r., organ pierwszej instancji przesłał do Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach ww. dodatkowe wyjaśnienia i uzupełnienia do raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko.

Pismem Nr WOŚ – II.6220.11.2023.KG z dnia 12 października 2023r., organ pierwszej instancji przesłał do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Będzinie raport o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko.

Pismem Nr WOŚ.4221.49.2023.MP1.3 z dnia 17 października 2023r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach wystąpił do organu pierwszej instancji o udzielenie dodatkowych informacji w sprawie.

Pismem Nr WOŚ – II.6220.11.2023.KG z dnia 19 października 2023r., organ pierwszej instancji wystąpił do inwestora o udzielenie dodatkowych informacji w sprawie.

Postanowieniem Nr 2480/OE/2023 (Nr pisma: OE – OS.KW – 000024/23; Nr sprawy: OE – WS.7030.18.2023) z dnia 24 października 2023r. Marszałek Województwa Śląskiego pozytywnie zaopiniował realizację przedmiotowego przedsięwzięcia oraz określił warunki jego realizacji. W uzasadnieniu ww. postanowienia przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Opinią sanitarną Nr NS.ZNS.9027.17.528.4325.13.2023 z dnia 13 listopada 2023r. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Dąbrowie Górniczej pozytywnie zaopiniował w zakresie wymagań higienicznych i zdrowotnych realizację przedmiotowego przedsięwzięcia przed wydaniem dla niego decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz określił warunki jego realizacji. W uzasadnieniu ww. opinii sanitarnej przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Pismem z dnia 10 listopada 2023r. inwestor przedłożył dodatkowe wyjaśnienia i uzupełnienia do raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko.

Pismem Nr WOŚ – II.6220.11.2023.KG z dnia 4 grudnia 2023r., organ pierwszej instancji przesłał do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach ww. dodatkowe wyjaśnienia i uzupełnienia do raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko.

Pismem Nr WOŚ – II.6220.11.2023.KG z dnia 4 grudnia 2023r., organ pierwszej instancji przesłał do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Będzinie, Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach oraz Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego ww. dodatkowe wyjaśnienia i uzupełnienia do raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko.

Pismem Nr NS.ZNS.9027.17.528.4325.13.676.2023 z dnia 20 grudnia 2023r. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Dąbrowie Górniczej przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Pismem Nr GL.RZS.4900.27.2023.KWK.4 z dnia 14 grudnia 2023r. P.O. Zastępcy Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Pismem Nr OE – WS.KW – 116/23 (Nr sprawy: OE – WS.7030.18.2023) z dnia 3 stycznia 2023r. Marszałek Województwa Śląskiego przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Postanowieniem Nr WOŚ.4221.49.2023.MP1.4 z dnia 22 stycznia 2024r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach uzgodnił realizację przedmiotowego przedsięwzięcia oraz określił warunki jego realizacji. W uzasadnieniu ww. postanowienia przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Pismem Nr WOŚ – II.6220.11.2023.KG z dnia 8 marca 2024r., organ pierwszej instancji poinformował inwestora oraz podmioty uznane za strony postępowania o zakończeniu postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia oraz o uprawnieniach stron wynikających z art. 10 kodeksu postępowania administracyjnego.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie organ pierwszej instancji decyzją Nr WOŚ – II.6220.11.2023.KG z dnia 24 maja 2024r., orzekł jak wskazano na wstępie, z czym nie zgodziło się Stowarzyszenie Samorządne Strzemieszyce z siedzibą w Dąbrowie Górniczej i złożyło odwołanie zawarte w piśmie z dnia 18 czerwca 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie”.

Pismem z dnia 22 lipca 2024r. inwestor reprezentowany przez pełnomocnika adwokat Panią Agnieszkę Skorupińską przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach ustaliło następujący stan prawny odnoszący się do przedmiotowej sprawy:

Kolegium wskazuje, że w sprawie znajdzie zastosowanie ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 1112).

Zgodnie z brzmieniem art. 71 ust. 1 ww. ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Stosownie do postanowień ust. 2 ww. artykułu uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 1) oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 2).

Zgodnie z brzmieniem art. 72 ust. 1 ww. ustawy wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji administracyjnych enumeratywnie wymienionych w treści art. 72 ust. 1 pkt 1 – 28, przy czym wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadkach wymienionych w ust. 2 i ust. 2a ww. artykułu.

W myśl postanowień ust. 1a ww. artykułu wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje także przed dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane.

W myśl ust. 3 ww. artykułu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a.

Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b tego artykułu.

Zgodnie z treścią art. 73 ust. 1 ww. ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Przepis art. 74 ust. 1 ww. ustawy wymienia dokumenty jakie należy dołączyć do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W myśl ust. 3 ww. przepisu, jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie do brzmienia ust. 3a ww. artykułu stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Zgodnie z treścią art. 75 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wójt, burmistrz, prezydent miasta – w przypadku pozostałych przedsięwzięć (innych niż wymienione w punktach 1 – 3). Szczegółowe zasady ustalania organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określają przepisy ust. 1a – 7 tego artykułu.

W myśl art. 79 ust. 1 ustawy przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W myśl art. 80 ust. 2 zdanie 1 ustawy właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Stosownie do postanowień art. 85 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia.

W myśl ust. 2 pkt 2 tego przepisu uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać: w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzeniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W myśl art. 86 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy: 1) wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji; 2) wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1; 3) przyjmujące zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1a.

W myśl art. 86c ww. ustawy, wykonanie warunków decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, które nie zostały uwzględnione w decyzjach, o których mowa w art. 86, podlega egzekucji administracyjnej w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, o ile przedsięwzięcie jest realizowane.

Kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonuje się w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r. poz. 1839 z późn. zm.).

Planowane przedsięwzięcie polegające na „Rozbudowie zakładu SARPI Dąbrowa

Górnicza sp. z o.o. w Dąbrowie Górniczej przy ul. Koksowniczej 16”, przewidzianego do realizacji w Dąbrowie Górniczej na działkach o numerach ewidencyjnych numer 1757/1 oraz 994/14, obręb Łosień, w świetle zapisów ww. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, ustaleń organu pierwszej instancji oraz wyjaśnień inwestora, zaliczane jest do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 1 w związku z § 2 ust. 1 pkt 41 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, to jest przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (Dz. U. z 2019r. poz. 701, 730, 1403 i 1579) odpadów niebezpiecznych, w tym składowiska odpadów niebezpiecznych oraz miejsca retencji powierzchniowej odpadów niebezpiecznych.

Z przytoczonych powyżej przepisów prawnych wynika, że decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się, jeżeli są spełnione łącznie dwie przesłanki pozytywne:

- przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć wymienionych w art. 71 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza uzyskanie jednej z decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko lub dokonanie zgłoszenia: budowy, wykonania robót budowlanych, zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, a nie zachodzi żadna z ustawowych przesłanek negatywnych wydania takiej decyzji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w oparciu o przedstawione powyżej ustalenia faktyczne jak i obowiązujący stan prawny stwierdza, co następuje:

Kolegium wskazuje, że w pierwszej kolejności przeprowadziło badanie wstępne ww. odwołania Stowarzyszenia Samorządne Strzemieszyce z siedzibą w Dąbrowie Górniczej, zawartego w piśmie z dnia 18 czerwca 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr WOŚ – II.6220.11.2023.KG z dnia 24 maja 2024r. i stwierdziło co następuje:

Z akt sprawy wynika, że Stowarzyszenie Samorządne Strzemieszyce z siedzibą w Dąbrowie Górniczej złożyło ww. odwołanie od decyzji organu pierwszej instancji Nr WOŚ – II.6220.11.2023.KG z dnia 24 maja 2024r., którą tenże organ wydał dla spółki SARPI Dąbrowa Górnicza sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Rozbudowie zakładu SARPI Dąbrowa Górnicza sp. z o.o. w Dąbrowie Górniczej przy ul. Koksowniczej 16”, przewidzianego do realizacji w Dąbrowie Górniczej na działkach o numerach ewidencyjnych numer 1757/1 oraz 994/14 (obręb Łosień) oraz określił warunki realizacji tego przedsięwzięcia. Decyzja ta została wydana po przeprowadzeniu w ramach postępowania oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko. W postępowaniu tym Stowarzyszenie Samorządne Strzemieszyce z siedzibą w Dąbrowie Górniczej nie brało udziału jako strona ani jako podmiot na prawach strony.

Kolegium wskazuje zatem, że w myśl art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko organizacji ekologicznej służy prawo wniesienia odwołania od decyzji wydanej w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji, także w przypadku, gdy nie brała ona udziału w określonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa prowadzonym przez organ pierwszej instancji; wniesienie odwołania jest równoznaczne ze zgłoszeniem chęci uczestniczenia w takim postępowaniu, a w postępowaniu

odwoławczym organizacja uczestniczy na prawach strony. W świetle zaś art. 3 ust. 1 pkt 10 tej ustawy pod pojęciem organizacji ekologicznej rozumie się organizację społeczną, której statutowym celem jest ochrona środowiska.

Stowarzyszenie Samorządne Strzemieszyce z siedzibą w Dąbrowie Górniczej bez wątplenia jest organizacją społeczną.

Wskazać należy, że w treści ww. odwołania ww. stowarzyszenie wskazało na konkretne zapisy regulaminu stowarzyszenia zwykłego, z treści których wynika, że celami ww. stowarzyszenia jest m. in.: ochrona środowiska naturalnego i warunków życia mieszkańców oraz ułatwianie dostępu do informacji o środowisku (pkt 8 ust. 2 ww. regulaminu). W świetle § 9 ust. 4 ww. regulaminu stowarzyszenie Samorządne Strzemieszyce z siedzibą w Dąbrowie Górniczej realizuje swoje cele poprzez udział w postępowaniach administracyjnych dotyczących spraw związanych ingerencją w środowisko naturalne, które spełniają wymagania art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Stowarzyszenie Samorządne Strzemieszyce z siedzibą w Dąbrowie Górniczej jest wpisane do Ewidencji stowarzyszeń zwykłych prowadzonej przez Prezydenta Miasta Dąbrowa Górnicza pod pozycją 4. Jako cele jego działalności zostały w ww. ewidencji wpisane m. in. następujące działania: „(...) 2. Ochrona środowiska naturalnego i warunków życia mieszkańców oraz ułatwianie dostępu do informacji o środowisku. Pobudzanie świadomości ekologicznej społeczeństwa oraz ułatwianie dostępu do informacji o środowisku. 3. Pobudzanie świadomości ekologicznej społeczeństwa oraz kształtowanie korzystnych dla środowiska naturalnego postaw i zachowań obywateli. 4. Ochrona zdrowia i życia ludzi przed szkodliwym oddziaływaniem zanieczyszczeń. 5. Przeciwdziałanie zanieczyszczeniom oraz promowanie proekologicznego zagospodarowania odpadów. 6. Promowanie i urzeczywistnianie zasady zrównoważonego rozwoju. (...) 8. Zachowanie, ochrona i odtwarzanie środowiska kulturalnego. (...)” Z kolei jako środki działania zostały w ww. ewidencji wpisane m. in. następujące działania: „(...) 4. Udział w postępowaniach administracyjnych, dotyczących spraw związanych z ingerencją w środowisko naturalne. 5. Występowanie do właściwych władz lokalnych, wojewódzkich, krajowych, Unii Europejskiej oraz sądów z wnioskami o zastosowanie środków prowadzących do usunięcia zaistniałego zagrożenia środowiska, zaniechania naruszania środowiska, przywrócenia stanu poprzedniego lub naprawy zaistniałych szkód, zaniechania naruszania prawa. (...) 7. Monitorowanie zagrożeń dla środowiska naturalnego. (...) 9. Propagowanie informacji o możliwościach prawnego przeciwdziałania pojawiającym się zagrożeniom ekologicznym. (...)”

W ocenie Kolegium Stowarzyszenie Samorządne Strzemieszyce z siedzibą w Dąbrowie Górniczej jest więc organizacją ekologiczną, która jednak nie brała udziału w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją jako podmiot na prawach strony.

Kolegium wskazuje również, że z treści ww. odwołania oraz z treści ww. Ewidencji stowarzyszeń zwykłych prowadzonej przez Prezydenta Miasta Dąbrowa Górnicza wynika, że Stowarzyszenie Samorządne Strzemieszyce z siedzibą w Dąbrowie Górniczej prowadzi swoją działalność od 24 października 2013r. (data 3 lutego 2017r. to data wpisu ww. Stowarzyszenia do ww. ewidencji). Oznacza to, że ww. stowarzyszenie prowadzi działalność dłużej niż 12 miesięcy przed dniem wszczęcia postępowania zakończonego zaskarżoną decyzją, co nastąpiło z chwilą złożenia przez inwestora pisma z dnia 30 marca 2023r., zatytułowanego: „Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, z dniem 30 marca 2023r.

Z uwagi na powyższe w przedmiotowej sprawie znajdzie zastosowania wyżej zacytowany przepis art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, a zatem Stowarzyszenie Samorządne Strzemieszyce z

siedzibą w Dąbrowie Górniczej skutecznie złożyło odwołanie, zawarte w piśmie z dnia 18 czerwca 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr WOŚ – II.6220.11.2023.KG z dnia 24 maja 2024r., którą tenże organ wydał dla spółki SARPI Dąbrowa Górnicza sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Rozbudowie zakładu SARPI Dąbrowa Górnicza sp. z o.o. w Dąbrowie Górniczej przy ul. Koksowniczej 16”, przewidzianego do realizacji w Dąbrowie Górniczej na działkach o numerach ewidencyjnych numer 1757/1 oraz 994/14 (obręb Łosień) oraz określił warunki realizacji tego przedsięwzięcia oraz w zainicjowanym w ten sposób postępowaniu odwoławczym ww. Stowarzyszenie uczestniczy na prawach strony.

Kolegium wskazuje również, że wyżej wymienione odwołanie Stowarzyszenia Samorządne Strzemieszyce z siedzibą w Dąbrowie Górniczej zostało złożone w prawem przewidzianym terminie do złożenia odwołania przez podmioty uczestniczące w tym postępowaniu jako strony.

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo (pkt 1)
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo (pkt 2)
- 3) umarza postępowanie odwoławcze (pkt 3).

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W myśl § 2a tego artykułu jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów.

W świetle § 2b tego artykułu przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4.

Z kolei, stosownie do postanowień § 4 w. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wypływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Głosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, PiP 1989, z. 8, s. 147).

Realizując zasadę dwuinstancyjności postępowania, art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego ukształtował postępowanie przed organem odwoławczym – co do zasady – jako postępowanie merytoryczne. Merytoryczny bądź merytoryczno – reformacyjny charakter mają w związku z tym również decyzje tego organu (art. 138 § 1 pkt 1 i 2 zdanie pierwsze), ukierunkowane na rozstrzygnięcie o określonych prawach lub obowiązkach. U podstaw takiego kierunku rozstrzygnięć organu drugiej instancji legła niewątpliwie również zasada szybkości działania i prostoty środków prowadzących do załatwienia sprawy (art. 12 kodeksu postępowania administracyjnego). Procesowym wyrazem merytorycznych kompetencji organu drugiej instancji jest treść jego rozstrzygnięcia w sprawie. Organ ten utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję bądź uchyla ją i sam rozstrzyga o istocie sprawy. Wynik postępowania organu odwoławczego nie sprowadza się zaś do oddalenia odwołania bądź uznania tego środka za uzasadniony. Z kolei rozstrzygnięcia kasacyjne traktowane są przez kodeks jako wyjątki od zasady merytorycznego charakteru postępowania odwoławczego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 1996r., sygn. akt: SA/Ka 1994/95, niepublikowane). Należy wyodrębnić dwa ich rodzaje: decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i umarzającą jednocześnie postępowanie organu pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt 2 in fine), oraz decyzję kasacyjną przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji (art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego). Podstawowa różnica między nimi tkwi w tym, że ostatnia z nich może być wydana tylko wówczas, gdy organ odwoławczy stwierdzi istnienie podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji (B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego, s. 599; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 sierpnia 1997r., sygn. akt: SA/Rz 770/97, niepublikowany; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2001r., sygn. akt: V SA 239/01, niepublikowany) (Grzegorz Łaszczycza, Komentarz do art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, Lex).

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego.

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia odwołania Stowarzyszenia Samorządne Strzemieszyce z siedzibą w Dąbrowie Górniczej, zawartego w piśmie z dnia 18 czerwca 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr WOŚ – II.6220.11.2023.KG z dnia 24 maja 2024r., którą tenże organ wydał dla spółki SARPI Dąbrowa Górnicza sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Rozbudowie zakładu SARPI Dąbrowa Górnicza sp. z o.o. w Dąbrowie Górniczej przy ul. Koksowniczej 16”, przewidzianego do realizacji w Dąbrowie Górniczej na działkach o numerach ewidencyjnych numer 1757/1 oraz 994/14 (obręb Łosień) oraz określił warunki realizacji tego przedsięwzięcia, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że raz jeszcze przeprowadziło postępowanie, w zakresie w jakim postępowanie to przeprowadził organ pierwszej instancji.

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że zaskarżona i wyżej opisana decyzja organu pierwszej instancji Nr WOŚ – II.6220.11.2023.KG z dnia 24 maja 2024r., zawiera wady i nie może się ostać w obrocie prawnym. Została bowiem wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

W związku z powyższym Kolegium postanowiło uchylić zaskarżoną i wyżej opisaną decyzję organu pierwszej instancji Nr WOŚ – II.6220.11.2023.KG z dnia 24 maja 2024r., w całości i przekazać ww. sprawę organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia, ponieważ zachodzą przesłanki wskazane w art. 138 § 2 kodeksu postępowania

administracyjnego, w świetle którego organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Wyżej opisana decyzja kasacyjna może bowiem zostać wydana wyłącznie w przypadku łącznego wystąpienia ww. dwóch przesłanek z art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego. Ustawodawca nie przewidział innych okoliczności pozwalających na wydanie takiej decyzji kasacyjnej, przy czym zakres czynności jakie w ramach postępowania odwoławczego może przeprowadzić organ odwoławczy określa przepis art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie bowiem z art. 136 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy może przeprowadzić na żądanie strony lub z urzędu dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie albo zlecić przeprowadzenie tego postępowania organowi, który wydał decyzję.

W świetle § 2 tego artykułu, jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. Jeżeli przyczyni się to do przyspieszenia postępowania, organ odwoławczy może zlecić przeprowadzenie określonych czynności postępowania wyjaśniającego organowi, który wydał decyzję.

W myśl § 3 ww. artykułu przepis § 2 stosuje się także w przypadku, gdy jedna ze stron zawarła w odwołaniu wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy, a pozostałe strony wyraziły na to zgodę w terminie czternastu dni od dnia doręczenia im zawiadomienia o wniesieniu odwołania, zawierającego wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

W myśl postanowień § 4 tego artykułu przepisów § 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że organ odwoławczy nie może co do zasady prowadzić postępowania dowodowego zastępującego postępowanie dowodowe, które winien był przeprowadzić organ pierwszej instancji. W sytuacji, gdy organ pierwszej instancji orzekł pomimo tego, że nie dysponował niezbędnymi dowodami i dowodów tych nie przeprowadził, to w istocie nie nastąpiło rozpoznanie sprawy w rozumieniu merytorycznym w pierwszej instancji. Takiej wadliwości postępowania organ odwoławczy nie może konwalidować, poza przypadkami wskazanymi w art. 136 § 1 – 3 kodeksu postępowania administracyjnego, ponieważ naruszyłyby zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego wyrażoną w art. 15 kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którym postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne. Nadto w świetle art. 136 § 4 kodeksu postępowania administracyjnego przepisów § 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

Kolegium wskazuje, że przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania dowodowego w szerszym zakresie niż dozwala art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego i zastąpienie w ten sposób organu pierwszej instancji w prowadzeniu postępowania wyjaśniającego pozbawiłoby stronę prawa do dwukrotnego merytorycznego rozpoznania sprawy administracyjnej. Kolegium stwierdziło, że w okolicznościach przedmiotowej sprawy konieczne jest przeprowadzenie postępowania dowodowego w

znacznym zakresie, a okoliczności wymagające wyjaśnienia mają kluczowe znaczenie dla jej rozstrzygnięcia. Nie może to nastąpić w uzupełniającym postępowaniu dowodowym, o którym mowa w zacytowanym powyżej art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego. W dalszej części uzasadnienia zostaną wskazane naruszenia, których dopuścił się organ pierwszej instancji oraz zakres sprawy konieczny do wyjaśnienia ze względu na jego istotny wpływ na rozstrzygnięcie.

Kolegium wskazuje, że postępowanie administracyjne jest zorganizowanym procesem stosowania prawa, które obejmuje następujące etapy:

1. ustalenie stanu faktycznego sprawy w wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego,
2. wybór przepisu prawnego znajdującego zastosowanie w sprawie,
3. dokonanie interpretacji tego przepisu,
4. subsumcję faktów uznanych za udowodnione pod wybraną normę prawną,
5. ustalenie wiążących konsekwencji prawnych – wydanie rozstrzygnięcia.

Wszystkie opisane wyżej etapy procesu stosowania prawa winny być przeprowadzone z poszanowaniem obowiązujących i znajdujących zastosowanie w sprawie przepisów prawnych; zarówno przepisów prawa materialnego, jak i przepisów proceduralnych. Zgodnie z art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Natomiast stosownie do art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Zasada prawdy obiektywnej zawarta w art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego i rozwinięta w innych przepisach kodeksu postępowania administracyjnego, w tym w przepisie art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, ma fundamentalne znaczenie dla prawidłowego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, które pozwoli dokonać subsumcji faktów uznanych za udowodnione pod stosowną normę prawną, a następnie doprowadzi do ustalenia konsekwencji prawnych tych faktów. Obowiązek wyczerpującego i rzetelnego zebrania materiału dowodowego związany jest z sytuacją procesową organu administracji publicznej, który jest „gospodarzem” postępowania i posiada duże uprawnienia w zakresie ukształtowania tego postępowania. W szczególności organ może w każdym stadium postępowania zmienić, uzupełnić lub uchylić swoje postanowienie dotyczące przeprowadzenia dowodu. Natomiast obowiązek wyczerpującego rozpatrzenia materiału dowodowego polega na dokładnym zapoznaniu się z tym materiałem, ustosunkowaniu się do każdego ze zgromadzonych w sprawie dowodów z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między nimi, aby uzyskać jednoznaczność ustaleń faktycznych i prawnych. Negatywne konsekwencje zaniedbania należących do organu czynności dowodowych nie mogą obciążać strony. Wykonanie obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego winno odbywać się z uwzględnieniem norm wynikających z przepisów prawnych o charakterze proceduralnym.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza zatem, że zaskarżoną decyzją Nr WOS – II.6220.11.2023.KG z dnia 24 maja 2024r., organ pierwszej instancji, w oparciu o art. 104 § 1 i § 2 kodeksu postępowania administracyjnego, art. 59 ust. 1 pkt 1, art. 71 ust. 2 pkt 1, art. 72 ust. 1 pkt 1, art. 77 ust. 1 pkt 1, pkt 2, pkt 3, pkt 4, art. 79 ust. 1 i art. 82 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w związku z art. 15 ustawy z dnia 13 lipca 2023r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw, § 2 ust. 2 pkt 1 w związku z § 2

ust. 1 pkt 41 oraz § 3 ust. 1 pkt 2 w związku z § 3 ust. 1 pkt 54b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w związku z § 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 2023r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, po przeanalizowaniu wniosku inwestora – spółki SARPI Dąbrowa Górnicza sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej – w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Rozbudowie zakładu SARPI Dąbrowa Górnicza sp. z o.o. w Dąbrowie Górniczej, przy ul. Koksowniczej 16”, przewidzianego do realizacji w Dąbrowie Górniczej na działkach o numerach ewidencyjnych numer 1757/1 oraz 994/14 (obręb Łosień), wydał dla spółki SARPI Dąbrowa Górnicza sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Rozbudowie zakładu SARPI Dąbrowa Górnicza sp. z o.o. w Dąbrowie Górniczej przy ul. Koksowniczej 16”, przewidzianego do realizacji w Dąbrowie Górniczej na działkach o numerach ewidencyjnych numer 1757/1 oraz 994/14 (obręb Łosień) oraz określił warunki realizacji tego przedsięwzięcia. W uzasadnieniu ww. decyzji organ pierwszej instancji przedstawił motywy wydanego w sprawie orzeczenia. Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik Nr 1 do ww. decyzji.

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia odwołania Stowarzyszenia Samorządne Strzemieszyce z siedzibą w Dąbrowie Górniczej, zawartego w piśmie z dnia 18 czerwca 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr WOŚ – II.6220.11.2023.KG z dnia 24 maja 2024r., którą tenże organ wydał dla spółki SARPI Dąbrowa Górnicza sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Rozbudowie zakładu SARPI Dąbrowa Górnicza sp. z o.o. w Dąbrowie Górniczej przy ul. Koksowniczej 16”, przewidzianego do realizacji w Dąbrowie Górniczej na działkach o numerach ewidencyjnych numer 1757/1 oraz 994/14 (obręb Łosień) oraz określił warunki realizacji tego przedsięwzięcia, Kolegium zauważa, że z akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego wynika, że stroną w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją jest m. in. Miasto Dąbrowa Górnicza, którego organem wykonawczym jest Prezydent Miasta Dąbrowa Górnicza oraz Skarb Państwa w imieniu którego uprawnienia właścicielskie wykonuje Prezydent Miasta Dąbrowa Górnicza – równocześnie organ pierwszej instancji.

Z treści zaskarżonej decyzji oraz z akt sprawy wynika natomiast, że organ pierwszej instancji w toku postępowania zakończonego zaskarżoną decyzją nie rozważył i nie zbadał czy w sprawie zachodzą przesłanki wyłączenia organu gdyż stroną w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją jest m. in. Gmina Dąbrowa Górnicza, której organem wykonawczym jest Prezydent Miasta Dąbrowa Górnicza oraz Skarb Państwa w imieniu którego uprawnienia właścicielskie wykonuje Prezydent Miasta Dąbrowa Górnicza – równocześnie organ pierwszej instancji.

Kolegium zauważa, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 9 września 2014r., sygn. akt: II SA/Gl 457/14, wskazał m. in. że: „(...) W pierwszej kolejności w całej rozciągłości podzielić należy przekonanie Kolegium, że z uwagi na okoliczności faktyczne i prawne sprawy organ pierwszej instancji winien był obligatoryjnie rozważyć i w razie potrzeby zastosować stosowną procedurę prawną, czy w sprawie nie zachodzą przesłanki wyłączenia organu. Wskazać w tym miejscu należy, iż stronami w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją były m. in. Skarb Państwa oraz Gmina P. jako właściciele działek położonych w sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia. W efekcie w postępowaniu pierwszoinstancyjnym Prezydent Miasta P. występował jednocześnie w trzech rolach: jako reprezentant Gminy, w sposób oczywisty zainteresowanej

rozstrzygnięciem sprawy albowiem planowana inwestycja oddziaływać ma m. in. na nieruchomości stanowiące własność Gminy, jako reprezentant Skarbu Państwa, którego nieruchomości także znajdują się w obszarze oddziaływania inwestycji, również zatem zainteresowanego rozstrzygnięciem i jako rozpoznający wniosek W. S. organ pierwszej instancji. Przypomnieć zatem należy, iż w celu zagwarantowania bezstronności organu art. 24 i 25 kodeksu postępowania administracyjnego przewidują sytuacje, w których pracownik organu administracji publicznej bądź organ podlegają wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawie. W sytuacji zatem gdy obiektywizm organu może rodzić wątpliwości z uwagi na jego zaangażowanie w sprawę w charakterze reprezentanta stron o często odmiennych interesach niż wnioskodawca, rozważenie przesłanek determinujących wyłączenie było obowiązkiem organu. Uzasadnione wątpliwości co do właściwości organu wydającego w niniejszej sprawie decyzję pierwszoinstancyjną niewątpliwie uprawniały Kolegium do uchylecia decyzji pierwszoinstancyjnej. (...)” (Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

W tym miejscu Kolegium wskazuje, że w świetle postanowień art. 24 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego pracownik organu administracji publicznej podlega wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawie:

- 1) w której jest stroną albo pozostaje z jedną ze stron w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy może mieć wpływ na jego prawa lub obowiązki,
- 2) swego małżonka oraz krewnych i powinowatych do drugiego stopnia,
- 3) osoby związanej z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli,
- 4) w której był świadkiem lub biegłym albo był lub jest przedstawicielem jednej ze stron, albo w której przedstawicielem strony jest jedna z osób wymienionych w pkt 2 i 3,
- 5) w której brał udział w wydaniu zaskarżonej decyzji,
- 6) z powodu której wszczęto przeciw niemu dochodzenie służbowe, postępowanie dyscyplinarne lub karne,
- 7) w której jedną ze stron jest osoba pozostająca wobec niego w stosunku nadrzędności służbowej.

Bezspornie w przedmiotowej sprawie Prezydent Miasta Dąbrowa Górnicza jest organem, który w przedmiotowej sprawie orzekał w pierwszej instancji. Jest on również organem wykonawczym i reprezentantem stron tego postępowania – Gminy Dąbrowa Górnicza oraz Skarbu Państwa – i działa w ich imieniu, w tym składa prawem przewidziane oświadczenia. Zatem w świetle art. 24 § 1 pkt 4 kodeksu postępowania administracyjnego, jako podmiot reprezentujący strony postępowania podlega on wyłączeniu z przedmiotowego postępowania dotyczącego określenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Uruchomienie punktu zbierania odpadów innych niż niebezpieczne i przetwarzania odpadów tworzyw sztucznych wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą, zlokalizowanego w Żorach, na działce o numerze ewidencyjnym 2407/70”. Wyłączenie to następuje z mocy prawa i zbędne jest wydawanie w tej sprawie odrębnego postanowienia. Zgodnie zaś z treścią art. 24 § 4 kodeksu postępowania administracyjnego wyłączonego pracownik powinien podejmować tylko czynności niecierpiące zwłoki ze względu na interes społeczny lub ważny interes stron. Wyłączenie Prezydenta Miasta Dąbrowa Górnicza z mocy prawa pociąga za sobą również wyłączenie pozostałych pracowników Urzędu Miasta Dąbrowa Górnicza, którym Prezydent Miasta Dąbrowa Górnicza mógłby udzielić ewentualnego pełnomocnictwa. Ponieważ z akt sprawy wynika, że zaskarżoną decyzję Nr WOŚ – II.6220.11.2023.KG z dnia 24 maja 2024r. wydał Naczelnik Wydziału Ochrony Środowiska w Urzędzie Miasta Dąbrowy Górniczej, działając z upoważnienia Prezydenta Miasta Dąbrowy Górniczej, zatem decyzja ta jest w istotny sposób wadliwa. Zgodnie bowiem ze stanowiskiem doktryny prawa wydanie decyzji z naruszeniem przepisów o wyłączeniu pracownika skutkuje wadliwością tych decyzji. W odniesieniu do decyzji nieostatecznej rodzi

to możliwość jej zmiany lub uchylenia w postępowaniu odwoławczym, natomiast w stosunku do decyzji ostatecznych – wznowienie postępowania (art. 145 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego; E. Mzyk, Wznowienie postępowania..., s. 19 i n.). (Czesław Martysz, Komentarz do art. 24 kodeksu postępowania administracyjnego, stan prawny: 2010.08.01, Lex).

Kolegium wskazuje w tym miejscu, że w myśl art. 145 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego, w sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznowia się postępowanie, jeżeli decyzja wydana została przez pracownika lub organ administracji publicznej, który podlega wyłączeniu stosownie do art. 24, 25 i 27 kodeksu postępowania administracyjnego. Ponieważ w przedmiotowej sprawie organ pierwszej instancji przeprowadził postępowanie i wydał rozstrzygnięcie pomimo, że istniały przesłanki do jego wyłączenia, a zatem przyczyna wznowienia postępowania leży po stronie tego organu, który przeprowadził postępowanie i wydał rozstrzygnięcie pomimo, że istniały przesłanki do jego wyłączenia, i tym samym na skutek działania lub zaniechania tego organu nastąpiła wadliwość postępowania, wymieniona w art. 145 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego Kolegium stosownie do treści art. 150 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego powinno, w sytuacji gdy zaskarżona decyzja stanie się ostateczna, z urzędu wznowić postępowanie w sprawie zaskarżoną decyzją organu pierwszej instancji i wyznaczyć inny organ do przeprowadzenia postępowania w zakresie przyczyn wznowienia oraz odnośnie rozstrzygnięcia co do istoty sprawy – co w znaczny sposób wydłużyłoby postępowanie administracyjne w sprawie.

Zatem, w ocenie Kolegium konieczne jest, z uwagi na ww. naruszenie prawa, uchylenie zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji Nr WOŚ – II.6220.11.2023.KG z dnia 24 maja 2024r. w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Z kolei organ pierwszej instancji – Prezydent Miasta Dąbrowa Górnicza – w toku ponownego rozpatrywania sprawy, powinien wystąpić do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z wnioskiem o wyznaczenie innego organu do załatwienia przedmiotowej sprawy.

Kolegium wskazuje dalej, że z treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji wynika, że organ pierwszej instancji uznał, że planowane przedsięwzięcia jest zgodne z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji wskazał, że: „(...) Zgodnie z art.80 ust. 2 ustawy OoŚ właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Z ustaleń tutejszego organu wynika, że działki objęte wnioskiem położone są na obszarze, dla którego obowiązuje „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowa Górnicza dla terenów położonych w rejonie ulic: Koksowniczej, Zakawie, Składowej, Świerczyna – etap I”. Dz. Urz. Woj. Śl. z 2022 poz. 3489. Zgodnie z ww. miejscowym planem działki Nr 1757/1 i 994/14 obręb Łosień znajdują się na terenie oznaczonym symbolem 1NO – z podstawowym przeznaczeniem pod gospodarowanie odpadami (w tym działalność w zakresie zbierania, transportu, przetwarzania odpadów, termicznego przekształcania odpadów). Zgodnie z § 4 ust. 2 pkt 3 lit. d ww. planu miejscowego w granicach obszaru objętego planem obowiązuje zakaz realizacji nowych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, w tym zakładów o dużym i zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, z wyjątkiem realizacji inwestycji związanych z istniejącymi na tym terenie przedsięwzięciami, w zakresie dotychczasowego rodzaju działalności. Zatem w opinii tutejszego organu przedmiotowe przedsięwzięcie jest zgodne z przeznaczeniem terenu wskazanym w ww. planie miejscowym, a do inwestycji znajdzie zastosowanie wyjątek od zakazu realizacji nowych przedsięwzięć

mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko określony w planie miejscowym, ze względu na rozbudowę istniejącego zakładu. (...)”

Stanowisko to znajduje potwierdzenie również w treści znajdującego się w aktach sprawy pisma Zastępcy Naczelnika Wydziału Urbanistyki i Architektury w Urzędzie Miejskim w Dąbrowie Górniczej Nr WUA.6724.3.33.2023.MW2 z dnia 2 czerwca 2023r. i de facto jest powtórzeniem jego treści, bez dokonania stosownej analizy.

Kolegium zauważa jednak, że orzekając w sprawie i dokonując oceny zgodności planowanego przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, organ pierwszej instancji nie zbadał w żaden sposób czy w wyniku realizacji przedmiotowej inwestycji zostaną zachowane zasady zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy określone w § 8 ww. ust. 3 ww. Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowa Górnicza dla terenów położonych w rejonie ulic: Koksowniczej, Zakawie, Składowej, Świerczyna – etap I.

Kolegium zauważa, że planowane przedsięwzięcie polegające na „Rozbudowie zakładu SARPI Dąbrowa Górnicza sp. z o.o. w Dąbrowie Górniczej przy ul. Koksowniczej 16”, przewidziane jest do realizacji w Dąbrowie Górniczej na działkach o numerach ewidencyjnych numer 1757/1 oraz 994/14, obręb Łosień, jednakże jak wynika z zapisów raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko ww. rozbudowa zakładu planowana jest na działce numer 994/14, obręb Łosień (strona 8 ww. raportu). W ww. raporcie inwestor odniósł się do ww. zasad wynikających z zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, na stronie 32 i 33 raportu (poza nakazem zapewnienia odpowiedniej ilości miejsc parkingowych i maksymalnej szerokości elewacji frontowej) przy czym również ww. kwestii nie zbadał i nie wyjaśnił organ pierwszej instancji w toku postępowania zakończonych zaskarżoną decyzją. De facto w tym zakresie nie odniósł się w żaden sposób do zapisów ww. raportu w tym zakresie i nie poddał ich wnikliwej analizie i ocenie.

Analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, że w tym zakresie organ pierwszej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego w celu prawidłowego zebrania całego materiału dowodowego w sprawie i dokonania wszystkich niezbędnych ustaleń w sprawie i tym samym naruszył wcześniej już przywołane przepisy postępowania administracyjnego, a to art. 7 i art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego oraz art. 80 tego kodeksu. Kolegium zwraca zatem uwagę, że organ pierwszej instancji prowadząc postępowanie jest zobowiązany do wszechstronnego wyjaśnienia sprawy i ustalenia wszystkich okoliczności istotnych w danej sprawie. Kolegium wskazuje dalej, iż z mocy art. 77 § 1 w związku z art. 75 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego na organie administracji publicznej ciąży obowiązek wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego przy dopuszczeniu jako dowodu wszystkiego, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. Powyższe zaś ma istotne znaczenie dla prawidłowego podjęcia rozstrzygnięcia w sprawie. W myśl obowiązujących przepisów prawa obowiązek wszechstronnego zbadania sprawy spoczywa na organie wydającym decyzję. Organ ten powinien dokonać oceny całego zebranego w postępowaniu materiału dowodowego w tym przyjętego stanu faktycznego oraz wskazać z uzasadnieniem, którymi ustaleniami kierował się przy wydawaniu decyzji, a które okoliczności jako nieistotne pominął. Fakty, na których organ administracyjny oparł rozstrzygnięcie winny zostać w sposób niezbity udowodnione. Zgodnie bowiem z art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego czy dana okoliczność została udowodniona. W wyroku z dnia 28 marca 2012r., sygn. akt: I OSK 563/11, Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że: „Jako dowolne należy traktować ustalenia faktyczne znajdujące wprawdzie potwierdzenie w materiale dowodowym, ale niekompletnym czy nie w pełni rozpatrzonym. Zarzut dowolności wykluczają dopiero ustalenia dokonane w

całokształcie materiału dowodowego, zgromadzonego i rozpatrzonego w sposób wyczerpujący, a więc przy podjęciu wszystkich kroków niezbędnych dla dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego jako warunku niezbędnego wydania decyzji o przekonującej treści.” (Lex Nr 1145120) (por.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 lipca 1985r., sygn. akt: III SA 601/85). Kolegium raz jeszcze przypomina, posługując się przy tym wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 lutego 2018r., sygn. akt: II OSK 1903/17, w którym Sąd ten stwierdził: „Obowiązek rozpatrzenia całego materiału dowodowego jest związany ściśle z przyjętą zasadą swobodnej oceny dowodów. Swobodna ocena dowodów, aby nie przerodziła się w samowolę, musi być dokonana zgodnie z normami prawa procesowego oraz z zachowaniem reguł tej oceny, to jest po pierwsze – opierać się należy na materiale dowodowym zebrany przez organ, z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w przepisach prawa. Po drugie ocena powinna być oparta na wszechstronnej ocenie całokształtu materiału dowodowego i po trzecie – organ powinien dokonać oceny znaczenia i wartości dowodów dla toczącej się sprawy, z zastrzeżeniem ograniczeń dotyczących dokumentów urzędowych, które mają na podstawie art. 76 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego szczególną moc dowodową. W końcu, po czwarte – rozumowanie, w wyniku którego organ ustala istnienie okoliczności faktycznych, powinno być zgodne z zasadami logiki. Jako dowolne należy traktować ustalenia faktyczne znajdujące wprawdzie potwierdzenie w materiale dowodowym, ale niekompletnym, czy nie w pełni rozpatrzonym. Zarzut dowolności wykluczają dopiero ustalenia dokonane w całokształcie materiału dowodowego (art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego), zgromadzonego i zbadanego w sposób wyczerpujący (art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego), a więc przy podjęciu wszystkich kroków niezbędnych dla dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, jako warunku niezbędnego wydania decyzji o przekonującej treści (art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego) (zob.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 1994r., sygn. akt: III ARN 55/94, OSNAPiUS 1995, Nr 7, poz. 83). Przepis art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego nie wyznacza organowi administracji publicznej merytorycznych reguł oceny wyników postępowania dowodowego, co skłania doktrynę i orzecznictwo do wniosku, że przepis ten statuuje zasadę swobodnej oceny dowodów. Jest ona przeciwieństwem legalnej (formalnej) teorii dowodowej, zgodnie z którą organ administracji publicznej jest związany przepisami prawa co do przyjęcia za miarodajne lub odrzucenia niektórych dowodów oraz przyznania pewnym dowodom wyższej mocy dowodowej przed innymi. (A. Wróbel, w: M. Jaśkowska, A. Wróbel, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Warszawa 2000, s. 470). Organ administracyjny obowiązany jest rozpatrzyć nie tylko poszczególne dowody z osobna, ale wszystkie dowody we wzajemnej łączności. Swobodna ocena dowodów, aby nie przekształciła się w samowolę, musi być bowiem dokonana zgodnie z normami prawa procesowego oraz zachowaniem reguł tej oceny (zob.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 sierpnia 2014r., sygn. akt: I OSK 1427/13).”

Zatem uchybienia w tym zakresie muszą skutkować uchyleniem decyzji i przekazaniem sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Tym bardziej, że w sytuacji gdyby okazało się, że planowane przedsięwzięcie jest niezgodne z zapisami ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego organ pierwszej instancji mógłby zastosować w sprawie przepis art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego. Stosownie bowiem do treści § 1 tego artykułu, w postępowaniu wszczętym na żądanie strony, informując o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, organ administracji publicznej jest obowiązany do wskazania przesłanek zależnych od strony, które nie zostały na dzień wysłania informacji spełnione lub wykazane, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony. Przepisy art. 10 § 2 i 3 tego kodeksu stosuje się. Z kolei zgodnie z § 2 tego

artykułu, w terminie wyznaczonym na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, strona może przedłożyć dodatkowe dowody celem wykazania spełnienia przesłanek, o których mowa w § 1.

Kolegium wskazuje dalej, że orzekając w sprawie organ pierwszej instancji pominął część warunków realizacji przedsięwzięcia zamieszczonych w postanowieniu P.O. Zastępcy Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach Nr GL.RZŚ.4900.27.2023.KWK.2 z dnia 12 września 2023r., którym tenże organ uzgodnił realizację przedmiotowego przedsięwzięcia w wariantcie wybranym przez inwestora oraz określił warunki jego realizacji. Tym samym organ pierwszej instancji wykorzystując przy wydawaniu zaskarżonej decyzji ww. uzgodnienie dokonane przez P.O. Zastępcy Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach postanowieniem Nr GL.RZŚ.4900.27.2023.KWK.2 z dnia 12 września 2023r., nie uwzględnił w pełnym zakresie treści tego uzgodnienia, którym organ uzgadniający uzgodnił realizację planowanego przedsięwzięcia oraz określił warunki realizacji na etapie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia.

Wskazać przyjdzie zatem organowi pierwszej instancji, że organ uzgadniający powyższym postanowieniem Nr GL.RZŚ.4900.27.2023.KWK.2 z dnia 12 września 2023r., dokonując uzgodnienia określił jednocześnie dodatkowe warunki realizacji tego przedsięwzięcia na etapie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia.

Warunki te organ pierwszej instancji winien w całości zamieścić w treści zaskarżonej decyzji, czego jednak nie uczynił. I tak m. in.:

- 1) warunek realizacji ww. inwestycji zamieszczony w pkt 1 tiret 1 tego postanowienia, pominął w zakresie fazy eksploatacji, co zostało wskazane w postanowieniu, natomiast zamieścił go w fazie realizacji;
- 2) warunek realizacji ww. inwestycji zamieszczony w pkt 1 tiret 2 tego postanowienia, pominął w zakresie fazy eksploatacji, natomiast zamieścił go tylko w fazie realizacji;
- 3) warunek realizacji ww. inwestycji zamieszczony w pkt 1 tiret 10 tego postanowienia, pominął w zakresie fazy realizacji, natomiast zamieścił go tylko w fazie eksploatacji;
- 4) warunek realizacji ww. inwestycji zamieszczony w pkt 1 tiret 18 tego postanowienia, pominął w zakresie fazy eksploatacji jak i w fazie realizacji.

Kolegium podkreśla, że zgodnie z treścią ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody, właściwy do jej wydania organ uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z innymi organami administracyjnymi – w przedmiotowej sytuacji z Państwowym Gospodarstwem Wodnym Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach. Ww. przepis przewiduje współdziałanie dwóch organów przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia. Organ uzgadniający, na wniosek organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody, dokonuje uzgodnienia postanowieniem – po przeprowadzeniu stosownego postępowania, zgodnie z art. 106 kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie ze stanowiskiem doktryny prawa oraz orzecznictwem Naczelnego Sądu Administracyjnego, w sytuacji gdy przepis prawa mówi o uzgodnieniu jako formie współdziałania dwóch organów, to wówczas stanowisko organu uzgadniającego wiąże organ, który wystąpił o jego dokonanie. W wyroku z 26 listopada 1999r., sygn. akt: IV SA 1512/98 Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie wskazał, że: „Art. 106 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego podaje, iż współdziałanie organów administracji publicznej w toku załatwiania sprawy, może następować w różnych formach. Najluźniejszą z nich jest opinia – wtedy bowiem, po jej zasięgnięciu, organ prowadzący postępowanie główne nie jest nią związany. W przedmiotowej sprawie chodzi jednak o formę o znaczeniu stanowczym.

„Uzgodnienie” wiąże bowiem organ decydujący w postępowaniu głównym. Treść stanowiska zajętego przez organ uzgadniający przesądzić może o treści decyzji, która wydana jest po uzgodnieniu przez organ decydujący. Z powyższego wynika, że uzgodnienie jako stanowcza forma wyrażania stanowiska przez organ współdziałający różni się zasadniczo w zakresie wywoływanych skutków od niewiążącej opinii” (por.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 4 lutego 2005r., sygn. akt IV SA/Wa 578/04 oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 26 listopada 1999r., sygn. akt: IV SA 1512/93). Oznacza to, że organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia jest związany stanowiskiem organu uzgadniającego i nie może samodzielnie – bez współdziałania organu uzgadniającego – modyfikować treści dokonanego uzgodnienia.

Zdaniem Kolegium w przedmiotowej sprawie organ pierwszej instancji zmodyfikował i częściowo pominął uzgodnienie dokonane przez P.O. Zastępcy Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach postanowieniem Nr GL.RZŚ.4900.27.2023.KWK.2 z dnia 12 września 2023r., w części sformułowanych wniosków, a z akt sprawy nie wynika by w powyższym wziął udział organ uzgadniający.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że organ pierwszej instancji nie przeprowadził postępowania w ww. zakresie w sposób prawidłowy.

W ponownie prowadzonym postępowaniu organ pierwszej instancji uchybienia te winien usunąć.

Kolegium wskazuje również, że organ pierwszej instancji nie wykorzystał wszystkich wniosków, sformułowanych przez organy opiniujące, to jest: Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Dąbrowie Górniczej w opinii sanitarnej Nr NS.ZNS.9027.17.528.4325.13.2023 z dnia 13 listopada 2023r. oraz Marszałka Województwa Śląskiego w postanowieniu Nr 2480/OE/2023 (Nr pisma: OE – OS.KW – 000024/23; Nr sprawy: OE – WS.7030.18.2023) z dnia 24 października 2023r.

Kolegium zauważa również, że opinie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Dąbrowie Górniczej oraz Marszałka Województwa Śląskiego nie mają charakteru wiążącego tak jak uzgodnienia dokonane przez organy uzgadniające. Zatem organ pierwszej instancji mógł dokonać modyfikacji wniosków sformułowanych w tych opiniach lub też mógł ich nie stosować, przy czym winien to odpowiednio uzasadnić – czego jednak w przedmiotowej sprawie nie uczynił.

Kolegium wskazuje dalej, że organ pierwszej instancji w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji nie uzasadnił czym kierował się formułując warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. O ile uzgodnienie dokonane przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach oraz P.O. Zastępcy Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach wiąże organ pierwszej instancji o tyle opinie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Dąbrowie Górniczej oraz Marszałka Województwa Śląskiego nie są dla tego organu wiążące. Zatem określenie warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia nie może być dowolne i winno zostać prawidłowo uzasadnione – czego jednak nie spełnia zaskarżona decyzja.

W świetle powyższego również uzasadnienie zaskarżonej decyzji nie odpowiada przepisom prawa. Nie zawiera ono bowiem prawidłowego uzasadnienia faktycznego w którym zostałyby przedstawione motywy wydanego rozstrzygnięcia i w którym zostałyby wskazane i ocenione całościowo materiały dowodowe zebrane w sprawie ani prawidłowego uzasadnienia prawnego decyzji i przez to nie może ono zostać uznane za prawidłowo sporządzone. Organ pierwszej instancji naruszył tym samym przepis art. 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego. Stosownie do treści art. 107 § 3 kodeksu postępowania

administracyjnego uzasadnienie faktyczne powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej; zaś uzasadnienie prawne powinno zawierać wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Organ pierwszej instancji nie dopełnił wymogów prawidłowego uzasadnienia decyzji, czym naruszył ww. przepis prawa.

Prawidłowe uzasadnienie decyzji administracyjnej konieczne jest zwłaszcza w kontekście zasady ogólnej postępowania administracyjnego ujętej w art. 11 kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z treścią tego przepisu organy administracji publicznej powinny wyjaśniać stronom zasadność przesłanek, którymi kierują się przy załatwianiu sprawy, aby w ten sposób w miarę możliwości doprowadzić do wykonania przez strony decyzji bez potrzeby stosowania środków przymusu.

Kolegium przypomina również, że zgodnie z treścią art. 8 kodeksu postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej obowiązane są prowadzić postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, a w myśl art. 9 kodeksu postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Działanie organu pierwszej instancji w tym zakresie wskazuje na naruszenie ww. zasad.

Mając na uwadze powyższe Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że w sprawie wystąpiło naruszenie przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

W takim przypadku, stosownie do postanowień art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego zachodzi konieczność uchylenia zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez ten organ. W świetle ww. przepisu prawa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji w sytuacji, gdy zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ drugiej instancji powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W związku z powyższym Kolegium wskazuje, że ponownie rozpatrując przedmiotową sprawę organ pierwszej instancji winien usunąć wszelkie uchybienia, które w niniejszej decyzji wskazał organ odwoławczy. Przy czym w pierwszej kolejności organ pierwszej instancji w toku ponownego rozpatrywania sprawy, w ramach czynności niecierpiących zwłoki, powinien wystąpić do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z wnioskiem o wyznaczenie innego organu do załatwienia przedmiotowej sprawy. Następnie organ pierwszej instancji, w toku ponownego rozpatrywania sprawy, winien raz jeszcze przeprowadzić postępowanie dowodowe w zakresie wskazanym przez Kolegium. W trakcie postępowania powinien zapewnić stronom i ich pełnomocnikom czynny udział we wszystkich czynnościach w sprawie. W dalszej kolejności powinien zaś, w oparciu o całość materiału dowodowego zgromadzonego w trakcie postępowania, wydać rozstrzygnięcie w sprawie – biorąc pod uwagę brzmienie przepisu prawa materialnego lub procesowego, w oparciu o który wyda rozstrzygnięcie. W oparciu o dokonane ustalenia dowodowe powinien wydać rozstrzygnięcie zawierające wszystkie prawem wymagane elementy, w tym prawidłowe uzasadnienie faktyczne i prawne. W wydanym rozstrzygnięciu organ pierwszej instancji winien również wyjaśnić przesłanki, którymi kierował się przy jego podejmowaniu oraz ustosunkować się do wszelkich uwag podniesionych w trakcie postępowania a także prawidłowo określić podstawę prawną orzeczenia. W trakcie ponownego badania sprawy

winiem przeanalizować wszelkie uwagi podnoszone przez odwołujący się podmiot na prawach strony i rozważyć je w wydanej przez siebie decyzji.

Kolegium zauważa dalej, że Stowarzyszenia Samorządne Strzemieszyce z siedzibą w Dąbrowie Górniczej, w pisemnym odwołaniu z dnia 18 czerwca 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie”, zaskarżyło również postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach Nr WOOŚ.4221.49.2023.MP1.4 z dnia 22 stycznia 2024r., którym tenże organ uzgodnił realizację przedmiotowego przedsięwzięcia oraz określił warunki jego realizacji, a w jego uzasadnieniu przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Kolegium wskazuje, że w świetle przepisów prawa na postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach wydane w przedmiocie uzgodnienia realizacji przedsięwzięcia w ramach przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia nie służy zażalenie. Tym samym opisane powyżej postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach Nr WOOŚ.4221.49.2023.MP1.4 z dnia 22 stycznia 2024r. jest niezaskarżalne w administracyjnym toku instancji.

Przy czym, stosownie do brzmienia art. 142 kodeksu postępowania administracyjnego postanowienie, na które nie służy zażalenie, strona może zaskarżyć tylko w odwołaniu od decyzji. Tym samym strona niezadowolona z niezaskarżalnego postanowienia nie zostaje pozbawiona możliwości jego kontroli, lecz kontrola ta jest dokonywana przez organ odwoławczy w postępowaniu głównym, wraz z rozpatrywaniem odwołania od decyzji kończącej to postępowanie w sprawie.

Kolegium wskazuje zatem, że organ odwoławczy rozstrzyga w treści decyzji wydawanej w wyniku rozpatrzenia odwołania kwestię zaskarżonych w odwołaniu postanowień, o których mowa w art. 142 kodeksu postępowania administracyjnego, to jest postanowień, na które nie służy zażalenie, a które strona może zaskarżyć tylko w odwołaniu od decyzji. Kodeks postępowania administracyjnego nie przewiduje przy tym odrębnej formy rozpatrzenia i załatwienia kwestii postanowień zaskarżonych w odwołaniu, dlatego należy uznać za niedopuszczalne rozstrzygnięcie w ich przedmiocie w drodze postanowienia organu odwoławczego. Tym samym Kolegium jest zatem właściwe do wydania rozstrzygnięcia w drodze decyzji, wydanej na skutek wniesionego odwołania od decyzji organu pierwszej instancji.

Reasumując, ww. postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach Nr WOOŚ.4221.49.2023.MP1.4 z dnia 22 stycznia 2024r., jest orzeczeniem, którego nie można zaskarżyć w drodze zażalenia, zatem, na podstawie art. 142 kodeksu postępowania administracyjnego, może ono być zaskarżone tylko w odwołaniu od decyzji organu pierwszej instancji.

Kolegium wskazuje zatem, że analiza akt sprawy wykazała, że Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach zaskarżonym postanowieniem Nr WOOŚ.4221.49.2023.MP1.4 z dnia 22 stycznia 2024r., uzgodnił realizację przedmiotowego przedsięwzięcia oraz określił warunki jego realizacji.

W ocenie Kolegium ww. postanowienie jest prawidłowe i zostało wydane po przeprowadzeniu prawidłowego postępowania wyjaśniającego. W jego toku Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach jako organ uzgadniający kilkakrotnie występował do organu pierwszej instancji o udzielenie dodatkowych wyjaśnień w sprawie oraz nadesłanie dodatkowych dokumentów. Następnie, po zebraniu całego materiału dowodowego w sprawie dokonał jego prawidłowej oceny, po czym wydał obecnie zaskarżone postanowienie Nr WOOŚ.4221.49.2023.MP1.4 z dnia 22 stycznia 2024r., którym uzgodnił realizację przedmiotowego przedsięwzięcia oraz określił warunki jego realizacji.

Kolegium wskazuje, że w całości podziela stanowisko Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach zawarte w zaskarżonym postanowieniu Nr WOOS.4221.49.2023.MP1.4 z dnia 22 stycznia 2024r., i uznaje je za własne.

Z kolei w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, w obszerny i szczegółowy sposób przedstawił motywy wydanego w sprawie orzeczenia.

Kolegium zauważa, że zaskarżone postanowienie jest prawidłowe i zawiera prawidłową podstawę prawną, sentencje oraz uzasadnienie faktyczne i prawne.

Tym samym w ocenie Kolegium nie wystąpiły przesłanki, które uzasadniałyby jego usunięcie z obrotu prawnego. W związku z powyższym Kolegium postanowiło o utrzymaniu w mocy zaskarżonego postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach Nr WOOS.4221.49.2023.MP1.4 z dnia 22 stycznia 2024r.

Odnosząc się z kolei do treści odwołania Stowarzyszenia Samorządne Strzemieszyce z siedzibą w Dąbrowie Górniczej, zawartego w piśmie z dnia 18 czerwca 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr WOŚ – II.6220.11.2023.KG z dnia 24 maja 2024r., Kolegium zauważa, że w części podzieliło argumenty zawarte w ww. odwołaniu. Przy czym podniesione w ww. odwołaniu argumenty i okoliczności dotyczące merytorycznego rozpatrzenia sprawy będą wymagały zbadania przez organ pierwszej instancji w ponownie prowadzonym postępowaniu. Z uwagi bowiem na naruszenie prawa, jakiego dopuścił się organ pierwszej instancji w toku postępowania, Kolegium nie ma możliwości wydania decyzji merytorycznej, lecz jest zmuszone do wydania decyzji kasacyjnej i uchylenia w całości zaskarżonej decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji. W ramach tego postępowania organ pierwszej instancji będzie zobowiązany do ponownego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, co już wyżej zostało wskazane. Ustosunkowanie się zatem do argumentów podniesionych w ww. odwołaniach na tym etapie postępowania byłoby wkraczaniem w kompetencje organu pierwszej instancji, który zobowiązany jest do przeprowadzenia ponownego postępowania wyjaśniającego w sprawie. Ustosunkowanie się do nich w postępowaniu odwoławczym oznaczałoby wkroczenie w kompetencje organu pierwszej instancji. Kolegium dodatkowo wskazuje, że w złożonym odwołaniu ww. stowarzyszenie nie wskazało zarzutów do ww. postanowienia organu współdziałającego, wobec czego Kolegium nie mogło się do nich ustosunkować.

Dodatkowo Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że na etapie postępowania prowadzonego przez organ pierwszej instancji w postępowaniu zakończonym na ww. etapie występowało 10 stron, w związku z czym organ pierwszej instancji doręczał bezpośrednio stronom pisma w sprawie, w tym zaskarżoną decyzję. Z kolei na etapie postępowania przed organem odwoławczym występuje 11 stron i podmiotów na prawach strony. Kolegium wskazuje, że w myśl art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, do zawiadomienia stron innych niż podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia stosuje się przepisy art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że zawiadomienie to następuje w formie publicznego obwieszczenia w siedzibie organu właściwego w sprawie oraz przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej tego organu. Z kolei w myśl art. art. 49 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego jeżeli przepis szczególny tak stanowi, zawiadomienie stron o decyzjach i innych czynnościach organu administracji publicznej może nastąpić w formie publicznego obwieszczenia, w innej formie publicznego ogłoszenia zwyczajowo przyjętej w danej miejscowości lub przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej właściwego organu administracji publicznej. Z

kolei w świetle § 2 ww. artykułu dzień, w którym nastąpiło publiczne obwieszczenie, inne publiczne ogłoszenie lub udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej wskazuje się w treści tego obwieszczenia, ogłoszenia lub w Biuletynie Informacji Publicznej. Zawiadomienie uważa się za dokonane po upływie czternastu dni od dnia, w którym nastąpiło publiczne obwieszczenie, inne publiczne ogłoszenie lub udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej.

Z uwagi na powyższe niniejszą decyzję Kolegium doręczy stronom i podmiotom na prawach strony w drodze obwieszczenia w oparciu o ww. art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w związku z art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego.

Jednocześnie wypełniając obowiązek informowania stron, zawarty w art. 9 kodeksu postępowania administracyjnego, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, iż stosownie do art. 40 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego pisma doręcza się stronie, a gdy strona działa przez przedstawiciela – temu przedstawicielowi. Od dnia 11 kwietnia 2011r. art. 40 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego otrzymał brzmienie: „Jeżeli strona ustanowiła pełnomocnika, pisma doręcza się pełnomocnikowi. Jeżeli ustanowiono kilku pełnomocników, doręcza się pisma tylko jednemu pełnomocnikowi. Strona może wskazać takiego pełnomocnika” (zmiana dokonana na podstawie art. 1 pkt 9 lit. a) ustawy z dnia 3 grudnia 2010r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2011r. Nr 6, poz. 18). W niniejszej sprawie spółka SARPI Dąbrowa Górnicza sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej, działała przez pełnomocnika P A P oraz adwokat Panią Agnieszkę Skorupińską (pełnomocnictwa znajdują się w aktach sprawy), przy czym nie wskazała takiego pełnomocnika, zatem Kolegium doręcza niniejszą decyzję adwokat Pani Agnieszce Skorupińskiej, która jako ostatnia złożyła pismo w sprawie.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt 11 lit. a, b i c ww. ustawy oraz art. 85 ust. 3 tej ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu pierwszej instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Na niniejszą decyzję nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego, jednak strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne sprzeciwu określają art. 46, 47, art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 935).

Wniesienie sprzeciwu od niniejszej decyzji wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 100 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art.

243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 935).

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Robert Nowicki
(na oryginale właściwy podpis)

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Anna Kajzerek – Dziwoki
(na oryginale właściwy podpis)

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Kamila Koziara
(na oryginale właściwy podpis)

Otrzymują:

1. Stowarzyszenie Samorządne Strzemieszyce
ul. Ofiar Katynia 93; 42 – 530 Dąbrowa Górnicza
2. Adwokat Pani Agnieszka Skorupińska – pełnomocnik spółki SARPI Dąbrowa Górnicza sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej
Adres dla doręczeń:
Rymarz, Zdort, Maruta, Wachta, Gasiński, Her i Wspólnicy sp.k.
ul. Prosta 18, 16 piętro; 00 – 850 Warszawa
3. Pozostałe strony – w trybie art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko
4. Prezydent Miasta Dąbrowa Górnicza
ul. Graniczna 21; 41 – 300 Dąbrowa Górnicza
z aktami sprawy
5. aa

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
Pl. Grunwaldzki 8 – 10; 40 – 127 Katowice
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Dąbrowie Górniczej
Adres do korespondencji:
ul. Kościuszki 58; 42 – 500 Będzin
3. Państwowe Gospodarstwo Wodnego Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach
ul. Sienkiewicza 2; 44 – 100 Gliwice
4. Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego
ul. Ligonia 46; 40 – 037 Katowice